sygn. akt: **D 4/25**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Strzelec**
Sędziowie: **r.pr. Marek Kulik - sprawozdawca**
r.pr. Grzegorz Koksanowicz

Protokolant **Agnieszka Kuchciak**

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…) i (…), ur. (…) r. w (…), zam. (…), (…)

obwinionej o to, że:

1) w okresie od dnia (…) r. do (…) r. w (…) naruszyła obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) dokumenty i informacje w sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do informacji i dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mogła pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radę prawnego (…)

   tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

2) w okresie od dnia (…) r. do (…)r. nie zabezpieczyła przed niepowołanym ujawnieniem informacji i dokumentów objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego dotyczących spraw swoich klientów, a znajdujących się w siedzibie jej kancelarii w (…), nie przechowywała tych informacji i dokumentów w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych, a także przechowywała informacje objęte tajemnicą zawodową, utrwalone w formie elektronicznej bez odpowiedniej kontroli dostępu, zabezpieczającej przed uzyskaniem nieuprawnionego dostępu do nich

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 23 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

3) po dniu (…) r. do dnia (…) r. nie rozwiązała zawartej w dniu (…) r. z (…) umowy agencyjnej, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu

popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego** (…) winną tego, że:

w okresie od dnia (…) r. do (…) r. w (…) naruszyła obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) dokumenty i informacje w sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do informacji i dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mogła pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radę prawnego (…),

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

II. w okresie od dnia (…) r. do (…) r. nie zabezpieczyła przed niepowołanym ujawnieniem informacji i dokumentów objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego dotyczących spraw swoich klientów, a znajdujących się w siedzibie jej kancelarii w (…), nie przechowywała tych informacji i dokumentów w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych, a także przechowywała informacje objęte tajemnicą zawodową, utrwalone w formie elektronicznej bez odpowiedniej kontroli dostępu, zabezpieczającej przed uzyskaniem nieuprawnionego dostępu do nich,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 23 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego

załącznik do uchwały nr 3/2014 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

III. po dniu (…) r. do dnia (…) r. nie rozwiązała zawartej w dniu (…)r. z (…) umowy agencyjnej, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.

IV. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. 36. 120 zł (słownie: trzydzieści sześć tysięcy sto dwadzieścia złotych 00/100).

V. Za czyn wymieniony w punkcie II niniejszego orzeczenia na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. 15.050 (słownie: piętnaście tysięcy pięćdziesiąt złotych 00/100).

VI. Za czyn wymieniony w punkcie III niniejszego orzeczenia na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. 21.500 (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset złotych 00/100).

VII. Na podstawie art. 65^1 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych łączy orzeczone w punktach IV, V VI łączy i wymierza Obwinionej łączną karę pieniężną w wysokości kwotę 70.000 zł. (słownie: siedemdziesiąt tysięcy złotych 00/100) oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy obok tej kary orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 5 lat.

VIII. Na podstawie art. 70^1 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.785,00 zł (słownie: dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt pięć złotych 00/100)

Przewodniczący Członkowie

…… …….. ……

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Marek Kulik r.pr. Grzegorz Koksanowicz

Sygn. akt. D 4/25

Uzasadnienie:
Radca prawny (…) wnioskiem z (…) r. została obwiniona o to, że:

1) w okresie od dnia (…) r. do (…) r. w (…) naruszyła obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) dokumenty i informacje w sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do informacji i dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mogła pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radę prawnego (…)

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

2) w okresie od dnia (…)r. do (…) r. nie zabezpieczyła przed niepowołanym ujawnieniem informacji i dokumentów objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego dotyczących spraw swoich klientów, a znajdujących się w siedzibie jej kancelarii w (…), nie przechowywała tych informacji i dokumentów w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych, a także przechowywała informacje objęte tajemnicą zawodową, utrwalone w formie elektronicznej bez odpowiedniej kontroli dostępu, zabezpieczającej przed uzyskaniem nieuprawnionego dostępu do nich

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 23 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

3) po dniu (…) r. do dnia (…) r. nie rozwiązała zawartej w dniu (…)r. z (…) umowy agencyjnej, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu

popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił co następuje:

W okresie od dnia (…) do (…) roku w (…) Obwiniona wielokrotnie przekazała (…) informacje o sprawach swoich klientów, nadto umożliwiła dostęp do dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych na komputerowym nośniku informacji przechowywanym w jej kancelarii w (…). Jak ustalono, (…) otrzymywała do wglądu teczki zawierające dokumenty klientów Obwinionej. Teczki te udostępniała jej świadek (…), wówczas pracownik kancelarii Obwinionej, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach (…) (k. …, k. …), świadka (…) (k. …). Po zwolnieniu (…) z pracy w kancelarii Obwiniona zezwalała na dostęp (…) do dokumentacji przechowywanej na dysku twardym komputera oraz do konta Obwinionej na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych (zeznania świadka (…)- k…., zeznania świadka (…) k. …, wydruki korespondencji mailowej - k. …). Umożliwiło to (…) dostęp do danych objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego, i świadek zapoznawała się z tymi danymi, co zeznała zarówno w postępowaniu wyjaśniającym, jak na rozprawie (k. …).

Jak ustalono, dokumenty, zarówno w postaci papierowej, jak też w postaci zarchiwizowanej, były przechowywane przez Obwinioną w sposób umożliwiający dostęp do nich osób postronnych. Teczki zawierające dokumentację prowadzonych spraw znajdowały się w pokoju, który nie był w żaden sposób zabezpieczony. Jak wynika z zeznań świadka (…) (k. …), każdy mógł tam wejść, i nie istniały żadne procedury bezpieczeństwa. Zgodnie z zeznaniami świadka (…) (k. …) w lokalu kancelarii w wydzielonym pomieszczeniu znajdował się niezabezpieczony komputer, do którego dostęp miała świadek (…) i inne osoby, w którym zarchiwizowano kopie elektroniczne dokumentów związanych z prowadzonymi przez Obwinioną sprawami, oraz możliwy był bez konieczności wpisywania hasła dostępowego dostęp do Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych, zawierającego dane o prowadzonych przez Obwinioną sprawach (k. …). Okoliczności te potwierdza świadek (…) (k. …, k. …). Jak wynika z zeznań świadków, login i hasło do Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych było zapamiętane w komputerze w Sali konferencyjnej (zeznania świadka (…), k. …), zaś wcześniej w kancelarii Obwinionej ogólnie dostępna była kartka z loginem i hasłem dostępowym Obwinianej do Portalu Informacyjnego (zeznania świadka (…), k. …).

Jak ustalono, Obwiniona w dniu (…)r. zawarła z (…) umowę agencyjną, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu (zeznania świadka (…) k. …, k. …, umowa agencyjna (k. …). Z umowy wynika, że radca prawny ma obowiązek przekazywania agentowi dokumentów i informacji niezbędnych do prawidłowego wykonania umowy. Jak wynika z zeznań świadka (…) (k. …) za informacje niezbędne do prawidłowego wykonania strony uznawały wszelkie informacje dotyczące interesów reprezentowanej strony.

Stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości. Należy podkreślić, że pierwsze z przypisanych Obwinionej przewinień dyscyplinarnych należy do szczególnie nagannych w świetle standardów obowiązujących w praktyce zawodowej radcy prawnego. Zgodnie z art. 9 KERP dochowanie tajemnicy zawodowej jest prawem i obowiązkiem radcy prawnego. Stanowi podstawę zaufania klienta i jest gwarancją jego praw i wolności. Zgodnie z art. 15 ust. 1 KERP (radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie informacje dotyczące klienta i jego spraw, ujawnione radcy prawnemu przez klienta bądź uzyskane w inny sposób w związku

z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych, niezależnie od źródła tych informacji oraz formy i sposobu ich utrwalenia. Zaś zgodnie z art. 16 KERP dochowanie tajemnicy zawodowej obejmuje nie tylko zakaz ujawniania informacji i dokumentów, o których mowa w art. 15, ale również zakaz skorzystania z nich w interesie własnym lub innej osoby, chyba że przepisy prawa lub KERP stanowią inaczej. Szczególną cechą stosunku istniejącego między radcą prawnym a mandantem jest istniejące między nimi zaufanie. O zaufaniu tym można w sposób sensowny mówić wyłącznie wówczas, kiedy mandant ma absolutną pewność, że informacje istotne dla ochrony swych praw powierza swemu pełnomocnikowi w dyskrecji. Informacje, które mu przekazuje muszą pozostać wyłącznie jego wiedzą. Naruszenie tego obowiązku stanowi pogwałcenie podstawowego obowiązku lojalności radcy wobec reprezentowanej strony. Nie ma przy tym wątpliwości, że Obwiniona czynu tego dopuściła się umyślnie, co więcej, czyn ten popełniła w sposób ciągły, czyniąc z ujawniania tajemnicy reprezentowanych stron ciągły i zorganizowany proceder. Nie mamy tu do czynienia z jednorazowym zachowaniem, lecz z procederem, który Obwiniona uznawała za normalne zachowanie w ramach swej działalności.

Wszystko to razem nie tylko nakazuje uznać ponad wszelką wątpliwość, że obwiniona wyczerpała ustawowe znamiona czynu przypisanego jej w punkcie I orzeczenia, i że uczyniła to umyślnie, lecz wskazuje na działanie w warunkach szczególnie obciążających, co znalazło wyraz w wymiarze kary

Odnośnie do czynu z punktu II niniejszego orzeczenia należy zauważyć, że nie ma wątpliwości, iż Obwiniona umyślnie zrealizowała ustawowe znamiona przewinienia dyscyplinarnego, nie realizując obowiązku określonego w art. 23 KERP. Nie tylko nie zabezpieczono posiadanej dokumentacji przed dostępem osób niepowołanych, ale wręcz dostęp ten ułatwiano. Z ustaleń w sprawie wynika, ze Obwiniona wiedziała o tym, że dostęp ten jest możliwy, i że mają go nie tylko osoby, które faktycznie go w nieuprawniony sposób uzyskały, lecz, że miał go szereg innych osób. Także i ten czyn stanowi, jak poprzednie zachowanie godzące w stosunek zaufania między radcą prawnym a reprezentowaną stroną, przy czym nie zachodzi tu naruszenie tego dobra, lecz jego narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo.

Wreszcie czyn z punktu III niniejszego orzeczenia polegający na nierozwiązaniu umowy agencyjnej, która zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu, stanowi naruszenie szeregu obowiązków ciążących na radcy prawnym. Zgodnie z art. 25 ust. 1 KERP radca prawny nie może prowadzić jakiejkolwiek działalności lub w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które stwarzałyby zagrożenie dla tajemnicy zawodowej. Zgodnie z art. 26 ust. 1 KERP radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej, jeżeli wykonywanie czynności zawodowych naruszałoby tajemnicę zawodową lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, zaś zgodnie z art. 33 ust. 1 KERP radca prawny może pozyskiwać klientów zgodnie z prawem, dobrymi obyczajami oraz postanowieniami KERP. Istnienie umowy agencyjnej nakładającej na radcę prawnego obowiązek dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu narusza art. 33 ust. 1 KERP, zaś zawarcie w niej postanowień wymagających ujawniania objętych tajemnica informacji przed agentem narusza art. 25 ust. 1 i 26 ust. 1 KERP, przy czym we wszystkich tych wypadkach zachodzi zachowanie potencjalnie grożące naruszeniem przedmiotu ochrony.

Najbardziej obciążające jest zachowanie przypisane w punkcie I. Umyślne naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, skutkujące faktycznym zapoznaniem się z tymi informacjami przez osoby nieuprawnione, stanowi naruszenie obowiązku, którego naruszenie uniemożliwia poprawne świadczenie pomocy prawnej w warunkach zaufania między radcą prawnym a mandantem. Dopuszczenie się takiego czynu nie tylko narusza konkretne interesy reprezentowanych stron, lecz podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego. Jest to bardzo poważne naruszenie, i orzekając karę pieniężną sąd musiał wymierzyć ją w górnej granicy ustawowego zagrożenia. Dlatego wymierzono ją na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych w wysokości dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. We (…)r. wynagrodzenie minimalne wynosiło 3010 zł., dlatego karę pieniężną orzeczono w kwocie 36.120 zł (słownie: trzydzieści sześć tysięcy sto dwadzieścia złotych 00/100).

Czyn przypisany w punkcie II niniejszego orzeczenia ma charakter umyślny. Obwiniona nie zabezpieczyła informacji objętych tajemnicą przed dostępem osób niepowołanych, i dostęp ten był przez długi czas możliwy. Zachowanie to wiązało się z deliktem przepisanym w punkcie I, niemniej jednak wykraczało poza ten delikt. Biorąc pod uwagę, że następstwem deliktu z punktu II był delikt z punktu I, należy uznać, że następstwa te zostały w pewnej mierze skonsumowane przez delikt z punktu I. Z drugiej strony nie wolno pominąć okoliczności, że zachowanie Obwinionej umożliwiło potencjalny dostęp do danych objętych tajemnicą zawodową osób innych, niż (…). Ostatecznie zatem sąd uznał za wystarczającą karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. We (…)r. wynagrodzenie minimalne wynosiło 3010 zł., dlatego karę pieniężną orzeczono w kwocie tj. 15.050 (słownie: piętnaście tysięcy pięćdziesiąt złotych 00/100).

Czyn przypisany w punkcie III niniejszego orzeczenia ma charakter umyślny. Utrzymywanie umowy, której dalsze wykonywanie może narażać chronioną tajemnicę zawodową na niebezpieczeństwo ujawnienia, mimo, że Obwiniona ma pełną świadomość ryzyka takiego ujawnienia. Zachowanie tego rodzaju, nawet, jeżeli nie skutkowało rzeczywistym naruszeniem tajemnicy, narusza stosunek zaufania między potencjalnymi klientami i radcą, ale też podważa zaufanie do zawodu rady prawnego w ogólności. Dlatego sąd wymierzył karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. (…)r. wynagrodzenie minimalne wynosiło 4300 złotych, zatem karę orzeczono w wysokości 21.500 (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset złotych 00/100).

Zgodnie z art. 65^1 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022, poz. 1166) w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Wszystkie czyny, za które została ukarana Obwiniona zostały popełnione przed dniem wydania niniejszego orzeczenia. Orzeczono kary pieniężnej w wysokości 36.120 złotych, 15.050 złotych i 21.500 złotych .

Zgodnie z art. 65^1 ust. 2 pkt 3 ustawy o radcach prawnych kara łączna nie może być niższa od najwyższej z orzeczonych kar pieniężnych i nie może przekraczać sumy tych kar. Najsurowszą z kar łączonych jest kara pieniężna w wysokości 36.120 złotych. Suma kar wynosi 72 670 złotych.

Określając wysokość kary łącznej sąd dyscyplinarny powinien wziąć pod uwagę to, czy pomiędzy poszczególnymi czynami nie zachodzi związek przedmiotowy lub podmiotowy i czy jest on ścisły. Istnienie takiego związku skłania do łagodniejszego wymiaru kary łącznej (M. Kulik, Kara łączna w postępowaniu dyscyplinarnym wobec radców prawnych, Prawnik 2023, nr 1, s. 11). Związek taki zachodził w niniejszej sprawie. Z kolei za surowszym wymiarem kary łącznej przemawia okoliczność, że Obwiniona dopuściła się zachowań stanowiących konsekwentne naruszenie podstawowych obowiązków radcy prawnego związanych z zaufaniem udzielanym radcy przez klienta.

Wymierzając karę łączną sąd uwzględnił wszystkie te okoliczności, uznając, że kara pieniężna w wysokości 70. 000 zł w odpowiednim stopniu realizuje zarówno cele prewencji ogólnej, czyli kształtowania pozytywnego obrazu zawodu radcy prawnego w społeczeństwie i podnoszenia zaufania do niego, jak też prewencji szczególnej w postaci nakłonienia obwinionej radcy prawnej do poprawy postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70[4] ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

……	……..	……
Przewodniczący	Członkowie	
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Marek Kulik	r.pr. Grzegorz Koksanowicz